

OKRUŽNI SUD U MITROVICI

P. br. 134/08

19. novembar 2009.

U IME NARODA

U OKRUŽNOM SUDU U MITROVICI, sa tročlanim sudskim većem koje se sastoji od EULEX-ovih sudija Hajnalke Veronike Karpati kao predsedavajućeg sudije, Angele Kaptein i Christine Lindemann-Proetel kao članova veća i sa učešćem EULEX-ove pravne službenice Tare Khan kao sudskog zapisničara u krivičnom predmetu protiv,

DORĐEVIĆ Predraga, koji je optužen po dopunjenoj optužnici Kancelarije Specijalnog tužioca PP. br. 71/08 datiranoj i podnešenoj od strane Okružnog suda u Mitrovici 2. jula 2009., za sledeća krivična dela:

- **Izazivanje nacionalne, rasne, vjerske i etničke mržnje, neslaganja i netolerancije**, suprotno članu 115, stav (3) u vezi stava (1) Krivičnog Zakona Kosova (KZK).
- **Vršenje terorističkih dela**, u suprotnosti sa članom 110, stav (2) i (1) u vezi člana 109 stav (1), podstav 2, 7 i 10 KZK.
- **Pokušaj teškog ubistva**, u suprotnosti sa članom 146 i 147 u vezi člana 20 KZK.

Nakon održanog javnog glavnog pretresa dana 27., 29. i 30. jula, 03. avgusta, 01. 03. 24, 30. septembra, 13., 15., 21. oktobra, 05., 11., 17. i 19. novembra, u prisustvu optuženog **DORĐEVIĆ Predraga**, njegovog advokata odbrane Miodraga Brkljača i/ili Ljubomira Pantovića, i EULEX-ove javne tužiteljice Isabelle Arnal, nakon većanja koje je sudsko veće održalo dana 19. novembra 2009, shodno članu 392 stav (1) Privremenog Zakona o Krivičnom Postupku Kosova (PZKPK), izriče – istog dana – javno i u prisustvu optuženog, njegovog advokata odbrane i EULEX-e javne tužiteljice sledeću

P R E S U D U

Optuženi **DORĐEVIĆ Predrag**, sa nadimkom Đorđe, sin Đorđevića Ljubodraga i Vuković Slavice, rođen 10. aprila 1980. u Zemunu u Srbiji, srpske nacionalnosti sa državljanstvom Srbije, zadnje mesto boravka u selu Skržuti, opština Užice, Republika Srbija, neoženjen, živi sa roditeljima, najviše obrazovanje tri godine zanatske škole, nezaposlen, porodični prihod € 200-300 mesečno, bez poznatih ranijih presuda, u pritvoru od 14. juna 2008.

se

PROGLAŠAVA KRIVIM

- **jer se** dana 14. juna 2008. u oko 01:00 sat ujutro optuženi popeo na kupolu Isa Beu džamije u Južnoj Mitrovici i stavio zastavu koja simbolizuje pravoslavnu hrišćansku religiju na vrh jedne od njenih kupola. Na taj način je **ĐORĐEVIĆ Predrag** javno izazivao i širio versku i etničku netoleranciju između većinskih Muslimana Albanaca i većinskih pravoslavnih Srba koji žive na Kosovu. Njegov čin je verovatno poremetio javni red.

Čineći to, optuženi **ĐORĐEVIĆ Predrag** je počionio i krivično je odgovoran za krivično delo

A, Izazivanje nacionalne, rasne, verske i etničke mržnje, neslaganja i netolerancije, suprotno članu 115, stav (3) u vezi stava (1) Krivičnog Zakona Kosova (KZK).

- **jer** je dana 14. juna 2008. oko 01:40 sat u jutro ĐORĐEVIĆ Predrag, naoružan nožem i pištoljem ušao u ograđeno dvorište kosovske policijske stanice u Južnoj Mitrovici sa namerom da liši života žrtvu, i iz velike blizine pucao u policajca Envera Pllanu – koji je vršio svoju dužnost da štiti pravni poredak – iz pištolja „Jieffeco“ marke 19078, kalibra 7,65 mm, serijski broj 20643, nanevši mu tešku telesnu povredu. Onda je ĐORĐEVIĆ Predrag hodao nazad okrenut licem prema policajcu Enveru Pllani koji je ispalio na njega nekoliko hitaca. Optuženi, već ranjen, kad je izašao bacio je svoj pištolj i otišao do ulaza u policijsku stanicu, ušao u zgradu sa nožem u ruci koji je isпустиo pre nego što je ušao u policijsku stanicu. Otišao je prema policajki Arjeti Xhosha – koja je bila svedok pucnjave na Pllanu, pobeo unutar zgrade policijske stanice – ignorišući njenu naredbu da stane. Narednik Xhosha je pucala nekoliko puta u pravcu ĐORĐEVIĆ Predraga dok nije pao zbog povreda.

Time je ĐORĐEVIĆ Predrag počinio i krivično je odgovoran za krivično delo:

B, Pokušaj teškog ubistva, u suprotnosti sa članom 146 i 147 u vezi člana 20 KZK u skladu sa članom 20 stavak (1) PKZK u vezi sa njegovim delovanjem protiv Envera Pllane.

C, Optužba - Vršenje terorističkih dela, u suprotnosti sa članom 110, stav (1) i (2) u vezi člana 109 stav (1), podstav 2, 7 i 10 PKZK je ovim **odbijena** shodno članu 389 tačka (1) Privremenog Zakona o Krivičnoj Postupku Kosova.

RADI TOGA se optuženi ĐORĐEVIĆ PREDRAG

OSUĐUJE

- na 6 meseci zatvora za krivično delo Izazivanja nacionalne, rasne, vjerske i etničke mržnje, neslaganje i netolerancije /tačka A/
- na 6 godina zatvora za krivično delo pokušaj teškog ubistva /tačka B/

Celokupna kazna se dodeljuje na 6 /šest/ godina i 3 /tri/ meseca zatvora, shodno članu 71 stav (1) i stav (2) tačka 2 PKZK.

Vreme provedeno u pritvoru od 14. juna 2008. se uračunava shodno članu 73 stav (1) PKZK.

Opuženi će pokriti troškove krivičnog postupka shodno članu 102 stav (1) Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova, sa izuzetkom troškova usmenog i pismenog prevođenja. Posebna odluka o visini sume će biti određena od suda kad se dobiju ti podaci shodno članu 100 stavak (2) PZKPK.

Imovinski zahtevi oštećenih strana Envera Pllane i Ariete Xhoshe se upućuju na građanski postupak (parnicu), shodno članu 112 stav (2) PZKPK.

OBRAZLOŽENJE

A. ISTORIJAT POSTUPKA – PRESUDE

Dana 12. decembra 2008., Okružni javni tužilac u Mitrovici je podneo tužbu PP br. 71/08 sa datumom 12.12.2008. godine Okružnog suda u Mitrovici. Optužnica navodi da je optuženi počinio krivična dela

- Izazivanje nacionalne, rasne, verske i etničke mržnje, neslaganja i netolerancije, suprotno članu 115, stav (3) u vezi stava (1) Krivičnog Zakona Kosova (KZK).
- Vršenje terorističkog dela, u suprotnosti sa članom 110, stav (2) i (1) u vezi člana 109 stav (1), podstav 2, 7 i 10 PKZK.

Dana 16. aprila 2009. Kancelarija Specijalnog javnog tužioca Republike Kosovo (STRK) je preuzeo slučaj od Kancelarije Okružnog tužioca iz Mitrovice i dana 2. jula 2009. podneo Dopunjenu optužnicu sa datumom 30. juna 2009. proširujući optužbe na krivično delo Pokušaja teškog ubistva u suprotnosti sa članom 147 tačka 10 Krivičnog zakona Kosova (KZK) u vezi sa članom 20, stav (1) KZK koji se odnosi na relevantne propise Krivičnog zakona Kosova u vezi sa dve prvobitne optužbe.

Dopunjena optužnica STRK je potvrđena Odlukom sudije za potvrđivanje, dana 6. jula 2009.

U toku sednice glavnog pretresa dana 17. novembra 2009. Javni tužilac STRK je povukao optužbu za vršenje terorističkog dela, u suprotnosti sa članom 52 PKZK, i usmeno izmenio Izmenjenu optužnicu s tim u skladu.

B. NADLEŽNOST SUDA

Shodno članu 23, tačka 1) i) PZKPK, okružni sudovi su nadležni da saslušaju krivične predmete koji uključuju optužbe za koje zakon dozvoljava kazne zatvora od najmanje 5 godina. Shodno članu 27 stav (1) PZKPK, teritorijalna nadležnost leži na sudu u okrugu gde optužnica navodi da su počinjena krivična dela.

Kao što je navedeno, optužbe za vršenje terorizma shodno članu 110 stav (2) dozvoljava minimalnu zatvorsku kaznu od 15 godina. Nadalje, optužnica u ovom predmetu navodi da je optuženi počinio dela u Južnoj Mitrovici.

Zato, Okružni sud u Mitrovici je nadležno sudsko telo za vođenje ovog krivičnog postupka.

Shodno stavu 3.1 Zakona o nadležnosti, izboru predmeta i dodeli predmeta EULEX-ovih sudija i tužilaca na Kosovu, EULEX-ove sudije koje su imenovane za taj slučaj će imati nadležnost i kompetenciju nad svim slučajevima koje je istraživao ili protiv kojih je optužnicu podneo STRK. Kao što je gore navedeno, STRK je preuzeo slučaj od Kancelarije Okružnog tužioca u Mitrovici, dana 16. aprila 2009. Zato su EULEX-ove sudije koje su imenovane za Okružni sud u Mitrovici merodavne da sude u ovom krivičnom predmetu. Veće se sastojalo od EULEX sudije krivičara Hajnalke Veronike Karpati kao predsedavajućeg sudije, i EULEX-ovih sudija krivičara Angela Kaptein i Christine Lindemann-Proetel kao članova veća. Svo troje sudija su imenovane za Okružni sud u Mitrovici.

Ni jedna od strana nije se protivila sastavu veća.

C. SAŽETAK IZNESENIH DOKAZA

Tokom postupka na glavnom pretresu, saslušani su sledeći svedoci:

- (1) Arjeta Xhoshja – Oštećena strana, 27. july 2009.
- (2) Enver Pllana – Oštećena strana, 29. jula 2009.
- (3) Gani Hasani – Stražar, 30. jula 2009.
- (4) Feriz Tahiri – Stražar, 30. jula 2009.
- (5) Shefki Nuradini – Policajac, 30. jula 2009.
- (6) Reshat Nimani – Policajac, 30. jula 2009.
- (7) Besime Feka – Policajac, 03. avgust 2009.
- (8) Adnan Deliu – Policajac, 03. avgust 2009.
- (9) Shemsedin Rashica – Komšija, 03. avgust 2009.
- (10) Raif Peci – Policajac, 01. septembar 2009.
- (11) Burim Karakashi – Vlasnik restorana Charlie, 01. septembar 2009.
- (12) Safet Hoxha – Konobar u Bip-Bap baru, 03. septembar 2009.
- (13) Mrkić Dragiša – Vlasnik Bip-Bap bara, 03. septembar 2009.
- (14) Jakup Veseli – Istražni policajac, 24. septembar 2009.
- (15) Muhamet Begu – Policajac, 24. septembar 2009.
- (16) Avni Namani – Policajac, 24. septembar 2009.
- (17) Myrvete Pavqeli – Policajac, 24. septembar 2009.
- (18) Naser Sylja – Lekar, 30. septembar 2009.
- (19) Sherafedin Mehmeti – Pomoćnik anesteziologa, 30. septembar 2009.
- (20) Fehmi Aliu – Policajac, 13. oktobar 2009
- (21) Ali Aracaj – privremeni šef jedinice za protivterorizam, 15. oktobar 2009.
- (22) Sevdije Ibrahimović – Medicinska sestra, 21. oktobar 2009.
- (23) Arbnora Kasapi – Policajac, 21. oktobar 2009.
- (24) Lavdrim Dragusha – Policajac, 21. oktobar 2009.
- (25) Qendrim Topalli – Veštak balističar, 05 novembar 2009.

(26) Bajram Fejza – Mujezin, 03. septembar 2009.

(27) Asllan Murati – Imam, 15. oktobar 2009.

Tokom postupka na glavnom pretresu izjave su pročitane od sledećih svedoka:

(28) Leonora Terbunja - policajka, izjava od 19.06.2008, pročitana dana 01. septembra 2009.

(29) Sami Abazi – građansko lice u policijskoj stanici, izjava od 15.06.2008, pročitana 01 septembra 2009.

(30) Tamara Tomić – konobarica u Bip-Bap baru, izjava od 14.06.2008, pročitana 21 Oktobra 2009.

Tokom postupka na glavnom pretresu, sledeći dokazi su podnešeni od strane EULEX-ovog javnog tužioca i prihvaćeni su kao dokazi:

- (1) Originalne fotografije 1, 2, 5, 6, dana 27. jula 2009. (Predmeti 1 i 2)
- (2) Fotografije osumnjičenog kako leži na podu, dana 30. jula 2009. (Predmet 8)
- (3) KPS Informativni izveštaj od 16/06/08, dana 24. septembra 2009. (Predmet 9)
- (4) KPS Informativni izveštaj od 17/06/08, dana 24. septembra 2009. (Predmet10)
- (5) Originalni crteži napravljeni od Fehmija Aliua, dana 13. oktobra 2009. (Predmet 11)
- (6) “Slike video kamerom”, slike u koloru, dana 13. oktobra 2009. (Predmet 12)
- (7) Policijski izveštaj sa zabeleškama od 07/10/09, dana 13. oktobra 2009. (Predmet 13)
- (8) Medicinski izveštaji od 14/06/09, dana 21. oktobra 2009. (Predmet 14 A,B)

Tokom postupka na glavnom pretresu, sledeći predmeti su podnešeni od advokata odbrane i prihvaćeni su kao dokazi:

- (1) Crtež dva pištolja, od advokata Brkljača, od 5. novembra 2009. (Predmet 15)
- (2) Amblem crvenih beretki podnešen dana 17. novembra 2009. (Predmet 16)

Pri podnošenju optužnice sledeći dokazi su podnešeni od EULEX-ovog javnog tužioca i prihvaćeni su kao dokazi tokom postupka na glavnom pretresu.

- (1) Mišljenje veštaka iz Zagreba o DNK analizi, od 25/08/2008, pripremljeno od Nataše Ortinsky.
- (2) Balističko veštačenje, od 10/07/2008 pripremljeno od Qendrim Topallija.
- (3) Izveštaji sa mesta zločina, medicinski izveštaji, forenzički izveštaji i ostala dokumentacija

Tokom postupka na glavnom pretresu, prihvaćeni su sledeći dokazi:

- (1) Drugo veštačenje o DNK analizi, od 04/11/2009, pripremljeno od Centralne Laboratorije KP, Bashkim Mustafa (na predlog javnog tužioca)
- (2) Psihijatrijska evaluacija optuženog, od 09. oktobra 2009., pripremljena od strane

Radmile Jevtić, neuro-psihijatra (na predlog obe strane).

- (3) Inspekcija na lokaciji džamije, izvršena dana 15. septembra 2009. na predlog javnog tužioca, napravljen zapisnik koji je pročitan na sednici dana 24. septembra 2009. shodno članu 367 PZKPK.

U toku sednice glavnog pretresa dana 17. novembra 2009. optuženi **DORĐEVIĆ Predrag** je dao izjavu i odgovarao na pitanja.

D. EVALUACIJA IZNEŠENIH DOKAZA

1. Činjenični navodi

Po nalazu predloženom u toku glavnog suđenja, sud smatra da su dokazane sledeće činjenice:

Dana 13. juna 2008. u kasnim noćnim satima, optuženi **DORĐEVIĆ Predrag** je došao u Severnu Mitrovicu nakon što je proveo oko jedan i po sat u baru Bip-Bap pijući vino, otišao je hodajući preko glavnog mosta u Južnu Mitrovicu u oko 00:23 časova, dana 14. juna 2009. nastavio je hodati u pravcu juga dok nije video džamiju Isa Beu. Popeo se do kupola pomoću metalne šipke i stavio zastavu sa krstom, koja simbolizuje pravoslavnu hrišćansku religiju na vrh jedne od kupola. Onda je krenuo nazad u pravcu severa u oko 01:16 i prošao pored zgrade Jugobanke, hodao prema mostu i skrenuo na desno, napravio krug i otišao prema policijskoj stanici Južna Mitrovica. Prošao je dva puta pored UNMIK-ovog kontrolnog punkta kod zgrade Jugobanke i pored spoljnog, malog kontrolnog punkta, statičke tačke 1 Policijske stanice. Oko 1:22 kad se pojavio treći put, policajac na dužnosti na statičkoj tački 1 Rexhat Nimani je izašao iz stanice i optuženi je krenuo prema njemu. Policajac ga je je pitao za njegova lična dokumenta, ali se optuženi pretvarao da je gluvonem. Policajac Nimani mu je mahnuo rukom da ga prati, što je optuženi i uradio, i otišli su van ograde policijske stanice. Policajac Nimani je pokazao rukom svom kolegi Shefki Nuradiniju koji je bio na dužnosti na statičkoj tački 2, informativnoj tački unutar stanice, da im priđe. Policajac Nuradini je takođe pokušao da komunicira sa optuženim, ali uzalud. Pozvali su narednicu Arjetu Xhosha koja je bila zadužena za jutarnju smenu. Ona je takođe pokušala da komunicira sa optuženim, koristeći gestikulaciju, međutim bez ikakvog rezultata pošto je optuženi nastavio da se pretvara da ne razume ništa. Policajci Nimani i Nuradini su proverili ranac optuženog naređujući mu da ga skine i otvori. Optuženi je to uradio, otvorio ranac i protresao ga, pokazujući da u njemu nema ništa. Policajci su bili zadovoljni time, nisu proverili ranac pažljivo i nisu ga pretresli. Narednica Xhosha je ušla unutra da nazove prevodioca za jezik gluvonemih, međutim nije uspela dobiti broj. Policajac Nuradini se vratio na svoju poziciju iznutar stanice. Arjeta Xhosha je ponovo izašla van, a pratio je policajac Enver Pllana. U tom trenutku van pored ograde su bili optuženi i stražar iz firme obezbeđenja Balkan Gani Hasani koji je došao da opomene policajce da je shvatio da je optuženi sumnjiv i agresivan, sudeći po njegovim reakcijama kad je crtao kućicu i napisao Srbica na njoj kako bi saznao gde živi. (Optuženi ja zgrabio Gani Hasanijevu ruku kad je hteo da dodirne malog insekta u stražarnici). Unutar ograde je bila Arjeta Xhosha, koja je po

informaciji od stražara kontaktirala jednu jedinicu u Srbici i Envera Pllanu. Kad su narednica Xhoshha i policajac Pllana izašli iz zgrade stanice oko 01:34, policajac Nimani se vratio do svog mesta, statičke tačke 1. Arjeta Xhoshha je uputila Envera Pllanu da uvede optuženog u policijsku stanicu dok ne stigne pomoć iz Srbije. Enver Pllana je izašao van kapije, prišao optuženom, uzeo ga za ruku i naredio mu da pođe sa njim. Hodali su jedan pored drugoga, optuženi je bio sa desne strane policajca Envera Pllane. Kada su ušli kroz kapiju, unutar policijske stanice, optuženi je stavio ruku u džep, izvadio pištolj i odmah pucao iz velike blizine na policajca, pogodivši ga u desnu stranu u visini struka. Onda je optuženi hodao unazad udaljavajući se od Envera Pllane, neprestano okrenut prema njemu. Ranjeni policajac je izvukao svoj pištolj i pucao 9 puta na napadača. Đorđević Predrag, već ranjen, koji se nalazio izvan kapije pored kioska Balkan obezbeđenja, ispustio je svoj pištolj i otišao prema ulazu u policijsku stanicu. Udario je u vrata ramenom i dok je to radio ispustio je nož koji mu je bio u ruci pre nego što je ušao u stanicu. Iznutar stanice, na distanci od dva, dva i po metra sreo je Arjetu Xhoshhu koja je pobjegla u zgradu čim je Enver Pllana bio pogoden. Narednik Xhoshha je povikala na njega da prestane, ali je optuženi i dalje išao prema njoj. Arjeta Xhoshha je krenula napred okrenuta prema optuženom i pucala 10 puta dok Đorđević Predrag nije pao zbog zadobijenih rana. Obojica, policajac Enver Pllana i Đorđević Predrag su odveženi na Univerzitetsku kliniku u Prištini.

Enver Pllana je zadobio ranu koju je prouzrokovalo vatreno oružje na desnoj strani struka. Metak je još u njegovom telu zbog nemogućnosti hirurškog otklanjanja.

Arjeta Xhoshha je povredila ruku, tetivu na nadlaktici i podlaktici.

Đorđević Predrag je zadobio ranu prouzrokovanu vatrenim oružjem u području vrata. On je zadobio frakturu desne nadlaktične kosti i duboko zaseknuće na obe bedrene kosti. Četvrti prst leve ruke mu je bio zdrobljen i visio je, i morao je da bude amputiran. Postojalo je zaseknuće na trećem prstu leve ruke.

2. Dokaz u vezi sa incidentom sa zastavom

Nije bilo direktnog dokaza koji povezuje optuženog sa zastavom na džamiji dok on sam nije dao **izjavu** i odgovorio na pitanja na pretresu održanom 17. novembra 2009. Bio je opomenut da po zakonu sve što kaže može da bude upotrebljeno kao dokaz protiv njega. On je priznao da je seo u autobus u Beogradu i otišao u Severnu Mitrovicu gde je proveo neko vreme u jednom kafiću. Onda je otišao na jug i naišao na džamiju. Popeo se na kupole pomoću metalne šipke i stavio zastavu koju je imao u rancu na jednu od kupola. Spuštajući se niz šipku, on je pao na neku vrstu krova, ali se nekako uspeo spustiti dole. Nije ništa oštetio.

Izjava optuženog je podržana indirektnim dokazom. **Video snimak** ga pokazuje oko 00:22 (kamera 08) na severnom delu mosta kako se obraća međunarodnom policajcu i onda policajcu KP, pre nego što prelazi most u pravcu juga i kako prelazi ispred policijske jedinice, a da ga niko ne zaustavlja u 00:23:16 (kamera 10). Oko 01:10

(kamera 01) prolazi pored statičke tačke 1 policijske stanice Južna Mitrovica, vraćajući se iz pravca juga prema severu.

Uzimajući u obzir izjavu optuženog, logično je da zaključimo da je u tih 47 minuta otišao do džamije, popeo se do kupola, stavio zastavu, sišao i upustio se ponovo prema severu.

Ni pomoću **prvog** ni **drugog DNK veštačenja** se nisu mogli identifikovati tragovi krvi optuženog na zastavi. Takođe se nije moglo utvrditi da li je zaprljanje na zastavi od nedavno (kao što tužilac navodi spominjući slomljen prozor džamije) ili je od ranije. Međutim, u pogledu izjave optuženog da zastava pripada njemu i da ju je nosio u svom rancu sa namerom da je stavi na kupolu, tragovi na zastavi gube značaj.

Izjava optuženog se takođe poklapa sa izjavama jedina dva svedoka saslušana u vezi sa incidentom sa zastavom: onom od Bajrama Fejze, mujezina džamije i Asllana Muratija, imama džamije.

Bajram Fejza je izjavio da je bio zadužen za zaključavanje svih vrata na džamiji, što je uradio pre incidenta, oko 23:00 do 23:10 časa. On je takođe izjavio da je razbijeno staklo na aneksu džamije već bilo razbijeno pre nego se incident sa zastavom dogodio. On je potvrdio i ponovio svoju izjavu takođe za vreme inspekcije mesta u koju je vodio sud i stranke.

Na nekoliko pitanja Asllan Murati je uporno tvrdio da je prozor razbijen dan ranije nego što je zastava bila stavljena na kupolu. Mujezin ga je pozvao i obavestio o razbijenom prozoru dan pre incidenta sa zastavom. Zbog incidenta sa zastavom Asllan Murati je nazvao policiju. Oni nisu smatrali razbijeni prozor ozbiljnom stvari pošto aneks koriste samo petkom za molitvu. Kad je bio suočen sa policijskim izvještajem u vezi sa incidentom sa zastavom, u kome piše da su komadi stakla nađeni na tepihu, on je rekao da ili nije bilo dobro očišćeno dan ranije ili nije očišćeno odmah jer ne koriste aneks džamije svaki dan. Takođe je potvrdio da je bio mujezinov zadatak da zaključa sva vrata džamije.

Oba svedoka potvrđuju da ništa nije oskrnavljeno niti oštećeno unutar džamije. Na taj način njihovo svedočenje potpuno potvrđuje izjavu optuženog i sud zasniva činjenične navode na tim svedočenjima.

Kao vodeći istražitelj u oba incidenta, **svedok Jakup Veseli** potvrđuje nalaze na mestu zločina i potvrđuje policijske izveštaje koje je pripremio.

3. Dokazi u vezi sa incidentom sa pucnjavom

Optuženi je izjavio da je nakon što je sišao niz džamiju i došao do raskrsnice, izgubio sećanje i nije više bio svestan ničega što se događalo. Njegovo sledeće sećanje je od trenutka kada su ga otac i advokat odbrane posetili u bolnici.

Međutim, u vezi sa događajima koji su se zbili u policijskoj stanici u Južnoj Mitrovici te noći, postoji dovoljno dokaza na koje se sud može osloniti kada se utvrđuje precizan tok događaja.

Kretanje optuženog u roku od 10-15 minuta pre pucnjave je snimljeno kamerama 1 i 2. Jasno se vidi na **video snimku** kako je prolazio pored statičke tačke 1 tri puta pre nego se obratio policajcu Reshatu Nimaniju oko 01:22. Takođe se jasno vidi da se oko minut kasnije policajac pridružio u pravcu policijske stanice i da se isti policajac vratio na poziciju deset minuta kasnije, oko 01:34.

Svedok **Reshat Nimani** je opisao događaje tačno na ovaj način: Svedok je primetio da nepoznato lice prolazi tu dva-tri puta, prvi put u pravcu mosta prema pijaci, onda se vratio, svaki put kad je prošao pored policijske stanice proveo je neko vreme gledajući prema njoj. Iz toga je svedok shvatio da nešto nije u redu sa tim licem i kad je lice došlo preko puta statičke tačke broj 1 i stavilo maramu ili peškir na glavu, svedok je sišao sa svoje pozicije. Lice je to primetilo i uputilo se u njegovom pravcu.

Svedok je od njega zatražio lična dokumenta, ali on je sam pokazao gestom da je gluvonem i pokazivao u različitim pravcima kao da ne razume. Kad je svedok shvatio da nije moguća komunikacija, mahnuo mu je da se uputi za njim i otišli su izvan ograde policijske stanice. Pozvao je svog kolegu Šefki Nuradinija koji je bio na statičkoj tački 2 iznutar ograde. Šefki Nuradini je došao i pokušao pomoću gestikulacije da komunicira sa licem, ali uzalud. Pozvali su Arjetu Xhoshu koja je bila šef smene. Lice ja imalo ranac na ramenima i svedok je pokazao na njega i gestikulirao mu da ga otvori. On ga je skinuo, otvorio i protresao da pokaže da nema ništa unutra. Onda je Arjeta Xhoshu izišla iz stanice da nazove prevodioca. Vratila se sa Enverom Pllanom i u tom trenutku svedok je odlučio da se vrati na svoju poziciju pošto je bilo dovoljno policajaca tu.

Izjava **svedoka Reshata Nimanija** je takođe potvrđena izjavom svedoka Šefkija Nuradinija, policajca na statičkoj tački 2 (mala informativna stanica unutar stanice). On je opisao na potpuno isti način kako se lice pretvaralo da je gluvonem i kako je pokušavalo da komunicira gestikulirajući, kako su oni zvali Arjetu Xhoshu, kako su oni pretražili njegov ranac i kako je bio unutar i ispred policijske stanice. Šefki Nuradini je takođe svedočio da ga je Arjeta Xhoshu savetovala da ide unutar policijske stanice gde ga je čekala grupa. Arjeta Xhoshu je takođe čekala unutar i odvela Envera Pllanu da se vrati do lica koje je bilo napolju.

Dolazak, ponašanje i dela optuženog pre nego što je pucnjava počela, kako su opisali svedoci Nimani i Nuradini su takođe potvrđene izjavama stražara Blakana, **svedoka Gani Hasanija**. On je takođe opisao kako je optuženi išao gore dole ispred njihovog kioska. Smatrao ga je sumnjivim, zbog čega je rekao policajki da ga „proveri“, ali oni su samo proverili ranac, a nisu ga pretresli i rekli su: „Ostavi ga, on nije normalan.“ Nakon što su ga pregledali, to lice je prišlo UNMIK-ovom prijemnom kiosku, pretvarajući se da je nemo. Kako bi saznali odakle je, svedok mu je nacrtao kuću i napisao: „Srbica“. Lice je klimnulo glavom. Tu je bio mali insekt na recepciji kojeg je svedok hteo da ukloni, u tom trenutku lice je zgrabilo njegovu ruku pokazujući mu da ne želi da ga dodiruje. Svedok je

obavestio policajku da je to lice iz Srbije i opomenuo je da ga ponovo proveri. Policajka je zvala pomoć iz Srbije.

Drugi čuvar Balkana, **svedok Feriz Tahiri** je takođe ispričao istu priču o dolasku i ponašanju optuženog, pretraživanju ranca, policajcu koji je rekao: „Pustite ga, on je retardiran,“ i incidentu sa insektom i agresivnom reakcijom optuženog, kao i njegov kolega.

Oštećena stranka Arjeta Xhosha koja je 14. juna 2008. bila u jutarnjoj smeni koja je počela u ponoć bila je odgovorna za zonu sigurnosti Mitrovica, sa najvišim činom. Ona je opisala ponašanje optuženog i događaje pre pucnjave na isti način kao Nimani, Nuradini, Gashi i Tahiri. Ona je takođe uzalud pokušala da komunicira s nepoznatim licem. Onda je pokušala da dođe u kontakt sa prevodiocem za gluvoneme, ali nije uspela. Kad joj je UNMIK-ov stražar pokazao papir sa crtežom kuće na kojoj je pisalo "Srbica," i obavestio je da je to lice dalo do znanja da je bilo iz Srbije, ona je to shvatila kao istinito i pozvala Srbicu preko radio stanice. Takođe je potvrdila da je van ograde, otprilike pola metra dalje, stajalo nepoznato lice sa policajcem Nimanijem s leve strane i UNMIK-ovim stražarem sa desne strane. Ona je bila nasuprot njih unutar ograde sa policajcem Nuradinijem. Ona je takođe potvrdila da je Reshat Nimani otišao unutra na svoje mesto, a u međuvremenu Enver Pllana je stigao, ali ona nije mogla da se seti kako je došao tamo. Ona ga je uputila da povede lice unutra dok ne stigne jedinica iz Srbije.

U vezi sa pucnjavom van i unutar policijske stanice, Sud je zasnovao činjenične nalaze na brojnim izjavama svedoka, izveštaju sa mesta zločina sa foto dokumentacijom, balističkim veštačenjem i veštačenjem DNK.

Oštećena strana **Enver Pllana** u svojstvu svedoka je izjavio da je otišao da uvede nepoznato lice, ili na svoju inicijativu ili na inicijativu ili po naređenju narednice Xhosh. On ga je vrlo oprezno uzeo za ruku pošto je mislio da je gluvonem. Rekao mu je: „Dodi sa mnom“ i išli su jedan pored drugoga, sa tim licem sa njegove desne strane. Kad su ušli kroz kapiju, to lice je stavilo svoju desnu ruku u desni džep od jakne sa kapuljačom, izvuklo pištolj i ispalilo hitac u pravcu desne strane struka Envera Pllane i pogodilo ga. On je osetio bol. Lice je počelo da se udaljava od njega, stalno okrenuto prema njemu i imalo je nešto u ruci. Svedok je očekivao da ponovo puca, zato je izvukao službeni pištolj „Glock“ sa serijskim brojem „KPS 3811“ i počeo da puca u njegovom pravcu. Onda se osumnjičeni sagnuo i učinio se manjom metom, vratio se 2-3 metra od ulaznih vrata, stao tu i vratio se i ušao kroz kapiju i počeo da ide u pravcu ulaza u policijsku stanicu.

U to vreme svedok je nastavio da puca u nepozatu osobu. On je imao dva šaržera i promenio je šaržer koji je u početku bio u njegovom oružju pretpostavljajući da je prvi ispražnjen. Nakon ispitivanja on je potvrdio da je optuženi pucao samo jednom u njega i da je čuo jedan pucanj. On je naglasio da može govoriti o tome što se dogodilo van policijske stanice; on nije imao pristupa onome što se dogodilo unutra. On se sećao da je narednica Xhosh bila tu negde, blizu ograde i vrisnula je kad je on pogoden. Takođe su i stražari možda bili u blizini, ali nije obratio pažnju na to ko je bio tu.

Oštećena stranka Arjeta Xhosha u svojstvu svedoka je izjavila da je nakon što je rekla Enveru Pllani da odvede nepoznato lice unutra, oni su mu mahnuli da dođe i lice je počelo da hoda prema njima. Enver Pllana je otišao do kapije, lice mu je prišlo i Enver Pllana je stavio desnu ruku preko leđa lica na vrlo nežan način. Krenuli su prema policijskoj stanici sa licem sa desne strane Envera Pllane. Ona je bila 2-3 metra daleko od njih, ispred njih. U jednom trenutku, Enver Pllana i to lice su bili paralelni, vrlo blizu jedan drugom, skoro da su se dodirivali i lice je reagovalo vrlo brzo, izvuklo pištolj iz dela opasača na desnoj strani svojom desnom rukom. Naciljao je prema Enveru Pllani i odmah ispalio i čuo se pucanj. On je odmah stvorio distancu od Envera Pllane i počeo da ide prema njoj. Ona je bila šokirana, znala je da nije imala pancirku na sebi, gurnula je ulazna vrata stanice i pobegla unutra. Udarila je u prag i pala sa rukama i nogama na pod i nije mogla da ustane. Bila je blokirana. Pokušala je da ustane svom snagom, ali njene noge i ruke nisu funkcionisale. Šefki Nuradini joj je pomogao. Tokom tog vremena, čula je pucnjeve od spolja i mislila je da je Enver Pllana bio mrtav, da ga je to lice ubilo. Kad je ustala, izvukla je pištolj i napravila je dva, tri koraka u hodniku. Želela je da izađe i pomogne Enveru Pllani, ali je lice udarilo vrata spolja i krenulo prema njoj na agresivan način. Bio je jedno 2 -2,5 metara udaljen od nje. Povicala je svom snagom, ali se ne seća šta. Povlačila se od njega svo vreme, a on joj se približavao svo vreme. Počela je da puca, ali je nastavio da ide prema njoj. Kada je stigla do drugog hodnika nastavila je da puca prema njemu, ali on nije pao i nastavio je da ide prema njoj. Pucala je ponovo dva do tri puta i videla je da mu noge klecaju. Zatim se bacila na stranu i videla je kako lice pada. Kada su je ispitivali dodala je da je lice imalo nešto u ruci kada je ušlo u policijsku stanicu, ali nije mogla da vidi šta. Imala je svoj službeni pištolj Glock 19, serijskog broja KPS2283.

Ne može da kaže koliko je ispalila metaka, ali zna da nije ispraznila šaržer koji sadrži 14 metaka plus još jedan u cevi.

Izjave oštećenih stranki podržava izjava svedoka **Reshata Nimanija** u bitnom delu:

Nakon što se svedok vratio u kućicu kod statičke tačke 1, seo je, a zatim je čuo da je neko ispalio metak. Nije mogao da vidi ko je pucao. Odmah nakon toga je čuo druge hice, ali prvi je bio odvojen sa malom pauzom od drugih hitaca. Kada je čuo druge hice izvukao je pištolj iz futrole, istrčao i naslonio se na jedno od policijskih vozila ispred stanice. Kada su hici prestali, ispravio se da vidi odakle su hici dolazili i video je nepoznato lice kako ulazi u policijsku stanicu. Lice je bilo zgureno i nije koristilo ruke da otvori vrata policijske stanice nego je vrata gurnulo levim ramenom. Nakon što je to lice ušlo, svedok je čuo glas Arjete Xhoshe, koja je glasno viknula i zatim je čuo još nekoliko hitaca. Hteo je da uđe u policijsku stanicu, ali konačno nije ušao kroz ogradu jer je video Envera Pllanu koji je rekao da ga je neko pogodio. Zatim je zgrabio Envera Pllanu za rame i strpao ga u vozilo jedinice iz Srbije koja je došla da pomogne i krenuo prema domu zdravlja. Svedok je dao veoma precizan opis događaja. U 01:36:43 kamera je uhvatila pokrete policajca kada je izašao iz kućice, s pištoljem u ruci kako zauzima položaj iza vozila, a zatim kreće prema policijskoj stanici. Poslednje trenutke događaja po njegovom opisu je takođe snimila kamera 1 koja pokazuje policijsko vozilo kako stiže pred

policijsku stanicu u 01:37 i neke policajce koji se vraćaju prema vozilu i kreću prema domu zdravlja u 01:38.

Takođe izjava svedoka **Shefkija Nuradinija** se slaže sa izjavom Arjete Xhosha. Svedok Nuradini je izjavio da su se čuli hici, prvobitno jedan do dva, zatim pauza, a onda buka kao od vatrometa nakon što su Narednik Xhosha i Enver Pllana izišli iz policijske stanice da pomognu nepoznatom licu. Napustio je grupu s kojom je bio i otišao do ulaza, ali nije mogao da izađe jer je Arjeta Xhosha otvorila vrata sa spoljne strane i pala pred njega. Zgrabio ju je za ruku i podigao je dok su se čuli hici. Arjeta Xhosha mu je rekla: „Pazi, ima pištolj, pucao je u Envera Pllanu.“ Gurnula ga je, pomakla se za dva do tri koraka unutar stanice, a on se približavao grupi koja je bila u maloj prostoriji sa staklenim zidovima prema hodniku. Lice je brzo stiglo i ušlo kroz vrata s ramenima u defanzivnom položaju. U tom momentu je Shefki Nuradini naredio grupi da legne na pod. Video je da se osumnjičeni kreće samo u pravcu Arjete Xhosha, veoma brutalno pokušavajući da je stigne. Međutim, kod prvog ugla u hodniku počeo je da usporava i da posrće. U tom momentu je rekao Arjeti Xhoshi da više ne puca i osumnjičeni je pao.

Drugi policajci unutar stanice u vreme pucnjave, **svedok Besim Feka** koji je bio u prostoriji u kojoj su se obavljala saslušanja, **svedok Adnan Deliu** koji se nalazio u tzv. „narednikovoj prostoriji“, **svedok Raif Peci** koji je stajao pored ćelija uzimajući podatke, **svedok Muhamet Begu** koji je bio radio kao tehničar u radio centru u stanici i **svedok Leonora Terbunja** u kancelariji stanice, nisu mogli da dodaju nove detalje o ovom slučaju, međutim, mogli su da potvrde sitne detalje iz ranijih izjava svedoka u vezi sa hicima koje su čuli i u vezi sa načinom na koji je optuženi ušao u zgradu policije, vremenskim razmakom hitaca Arjete Xhoshe unutar stanice, zbivanja nakon događaja, u kojem stanju i gde je ranjen optuženi, itd. Isto se odnosi na izjave **svedoka Sami Abazija**, civila kojeg je saslušavala u policijskoj stanici Leonora Terbunja i koji je bio s njom u kancelariji kada se pucnjava dešavala, **svedok Shemsedin Rasica** koji živi u susednoj kući s druge strane ulice i **svedok Burim Karakashi**, vlasnik restorana Charlie koji se nalazi ispred policijske stanice s druge strane ulice.

Naravno da je bilo manjih neslaganja u izjavama svedoka zbog naglog i veoma brzog sleda događanja (u 01:36:43 prvi hici napolju – reagovanje policajca Nimanija koje je uhvatila kamera 1, jednu minutu i sedam sekundi kasnije, u 01:37:50 vozilo jedinice iz Srbice je već kretalo prema Domu zdravlja sa ranjenim Enver Pllanom i u 01:42:05 vozilo hitne pomoći stiže do stanice). Nadalje, ovo je bio neobičan, neočekivan događaj. Zavisno od različitih karaktera, različitog fizičkog i psihičkog stanja svedoka, veoma je prirodno da se, čak i kada doživljavaju isto, sećaju raznih detalja na različit način. Dobar primer ovoga je izjava Gani Hasanija u vezi sa prvim hicem. Na kraju je dao odogovor na bitna pitanja da je optuženi prvi pucao u narednika, ali da je promašio, pogodio je vrata. Narednik je utrčao unutra, a zatim je optuženi pucao u Envera Pllanu. On je sam priznao da je veoma traumatizovan događajima, a ionako forenzički dokazi, izveštaj sa lica mesta koji daje tačne lokacije gde su nađene potrošene čaure i balistički izveštaj ukazuju na to iz kojeg oružja potiču, sve je to podržalo izjave drugih svedoka. Dakle, sud smatra da je ovaj deo inače pouzdane izjave svedoka jednostavno greška u sećanju na događaje zbog pretrpljene traume.

Veoma detaljan i precizan **forenzički izveštaj sa lica mesta** koji je pripremio i potvrdio tokom glavnog pretresa **svedok Fehmi Aliu** sa listom dokaza u dodatku, foto albumom i listom mera zajedno sa **balističkim veštačenjem** koje je pripremio i potvrdio tokom glavnog pretresa **svedok veštak Qendrim Topalli** omogućili su sudu da ustanovi koliko je hitaca ispaljeno, gde i iz kojeg oružja je pucano i kako se kretao ranjeni Predrag Đorđević.

Sveukupno je nađeno devetnaest čaura kalibra 9 i jedna čaura kalibra 7.65. Ovi su ispaljeni iz tri različita oružja.

Devet čaura kalibra 9 je pronađeno van, osam od njih u dvorištu na levoj strani i jedna ispred ulazne kapije policijskog dvorišta. One su bile ispaljene iz pištolja „Glock“ model 19, kalibra 9x19 sa serijskim brojem „KPS 3811.“ To oružje je službeno oružje policajca Envera Pllane.

Deset čaura kalibra 9 je pronađeno u zgradi policijske stanice, pet u hodniku ispred ulazne kapije i pet na kraju hodnika. One su bile ispaljene iz pištolja „Glock“ model 19, kalibra 9x19 sa serijskim brojem „KPS 2283“. To oružje je službeno oružje narednice Arjete Xhoshe.

Čaura kalibra 7.65 je bila pronađena u dvorištu policijske stanice, u levom uglu zgrade. Kao što balistički izveštaj preciznije navodi, to je deo čaure metka kalibra 7.65x17mm i ispaljen je iz pištolja „Jeiffeco“ model 1907 kalibra 7.65x17 mm sa serijskim brojem „20643“. To je oružje koje je Đorđević Predrag imao kod sebe te noći i prema njegovoj izjavi koje je uvek nosio sa sobom kad je bio čoban za samozaštitu da bi plašio vukove. Taj pištolj je pronađen na levoj strani kapije policijskog dvorišta pored kioska firme za obezbeđenje Balkan (UNMIK-ovo stražarsko mesto) sa oštećenim metkom u cevi.

Forenzički izveštaj sa mesta zločina takođe potvrđuje kretanje optuženog jer su tragovi krvi fotografisani i razdaljine izmerene. Mala lokva krvi je pronađena pored pištolja „Jeiffeco“, krv poprskana po asfaltu ispred kioska, zatim krv poprskana u pravcu ulaznih vrata u policijsku stanicu, krvave mrlje na ulaznim vratima policijske stanice, najveća koncentracija na visini brave od vrata, krvave mrlje na podu pored pisaćeg stola koji se nalazi u hodniku, na pisaćem stolu pored ulaznih vrata, krvave mrlje u prvom delu hodnika koje idu prema zadnjem delu hodnika i lokva krvi gde je optuženi ležao nakon što je pao. Uzeti su uzorci ovih tragova krvi i prva DNK analiza se slažu sa DNK profilom Đorđević Predraga.

Izveštaj sa mesta zločina takođe potvrđuje izjavu Arjete Xhoshe da je optuženi imao nešto u rukama i izjavu Shefki Nuradinija da je, kad je lice udarilo u vrata, nešto palo na tlo. Nož na sklapanje sa zatvorenom oštricom nađen je ispred vrata policijske stanice.

4. Dokaz u vezi sa otužbom za terorizam

U vezi sa optužbom za terorizam nekoliko svedoka su saslušani da se razjasni da li je optuženi imao člansku karticu grupe cara Lazara među svojim ličnim stvarima i da se obavesti sud o aktivnostima grupe cara Lazara i crvenih beretki.

Kako je javni tužilac povukao optužbe za terorizam pre završetka glavnog suđenja, Sud je odbacio procenu izjava **svedoka Avni Nimanija, Myrvete Pavqeli, Sherafedina Mehmetija, Ali Arucaja, Sevdije Ibrahimimi, Arbnora Kasapija, Lavdrima Dragusha.**

5. Dokaz u vezi sa stanjem svesti optuženoga, njegove konzumacije alkohola i njegovih dubokih religioznih osećanja

Psihijatrijska evaluacija Đorđević Predraga nudi jasnu sliku stanja svesti optuženoga. Ni jedna od strana nije osporavala veštačenje niti tražila ispitivanje svedoka veštaka i ni jedna od njih nije tražila novo veštačenje. Radmila Jevtić je uključila u svoje završno veštačenje psihološki izveštaj od 05/11/2009, koji je obavila Nada Morina, specijalista za kliničku psihologiju na Prištinskoj univerzitetškoj klinici, Odeljenje za psihijatriju.

Sumirani nalazi veštaka:

- 1) Đorđević Predrag ne pati i **nije** patio ni od kakve **mentalne bolesti** ili prolaznog mentalnog stanja ili poremećaja u vreme kad je počinio delo.
- 2) Radi impulsivnosti njegove ličnosti i nakupljenog afektivnog i emocionalnog stresa on je verovatno bio **mentalno nestabilan**.
- 3) Tokom ispitivanja on je pokazao nedovoljno kritike i razumevanja za svoju sadašnju situaciju. Postoje indikacije „borderline“ ličnosti, koje ne idu izvan granica mentalne manifestacije, međutim, on se može okarakterisati kao **psihotična ličnost**.

Veštak je zaključio da je u vreme počinjenja dela **mentalna sposobnost** optuženog da se kontroliše i da razume posledice svojih dela bila **ograničena, ali ne najvećim delom**. Njegova **sposobnost da razmišlja i donosi odluke** je bila **ograničena**.

Mišljenje veštaka je nedvosmisleno i bez kontradikcije. Zato ga je veće potpuno prihvatilo i odgovorilo na njega u svojim nalazima (vidi takođe pod tačkom F).

Veće je moglo uočiti neke znakove psihotične ličnosti Đorđević Predraga tokom glavnog pretresa, njegove napade smeha koji su bili na pogrešnom mestu u pogrešno vreme s jedne strane ili totalnu apatiju prema onome što se događalo oko/sa njim s druge strane.

U njegovoj priči o događajima koji prethode krivičnom delu postoji nekoliko znakova psihotične ličnosti:

On je svakodnevno viđao uništavanje krsta na pravoslavnoj crkvi na televiziji. On je ugasio televiziju, ali mu je slika ostala u glavi, morao je neprestano misliti na to i nije se mogao rešiti. To je prouzrokovalo uznemirenost i nije mogao da spava. Nakon jedne besane noći on je otišao na svoje dužnosti. Dok je kopao, čuo je glas koji mu kaže da ide

na Kosovo, pronađe džamiju i stavi zastavu na nju. Čuo je puno glasova, ali ovaj se isticao. Nastavio je da kopa, ali kad god je čuo taj glas, osetio je da će mu glava eksplodirati. Na kraju je bacio alate, otišao kući, popio 5-6 rakija da se smiri, ali pritisak je bio ogroman. Otišao je na autobusku stanicu i kupio kartu za Čačak. Ne seća se kako je došao do Beograda. Dok je bio tu hranio je golubove i odjednom je tu bio autobus na kome je pisalo Kosovska Mitrovica. Glas mu je rekao da uđe u autobus. Glas je bio stalno u njegovoj glavi. Našao je kafanu u Severnoj Mitrovici i pio alkohol da se smiri. Onda je otišao do džamije. Glas mu je rekao da ne oštećuje ništa u džamiji.

Njegovo ponašanje kako ga on sam opisuje se oslikava u psihijatarskom veštačenju:

Dorđević Predragova **asocijalna ličnost i njegova impulsivna potreba da se dokaže** su bili motiv za njegovo delo. On je konzumirao alkohol i zbog impulsivne potrebe i da sakupi hrabrost da se dokaže. On je svestan negativnog efekta njegove potrebe da pije i razuzdanosti koja se pojavljuje zbog toga.

Što se tiče njegove navike da pije, rekao je sudu da je u toku zime pre ovog događaja mnogo konzumirao alkohol kad nije imao posla. Prestao je da pije posle četiri meseca. Počeo je da pije ponovo zbog nepodnošljivog pritiska u glavi kako bi se smirio.

Na nesreću, nakon što je optuženi bio odveden u Univerzitetsku Kliniku u Prištini, nije napravljen test na koncentraciju alkohola. Količina alkohola koju je popio pre nego što je izvršio krivično delo može da se proceni samo prema njegovom svedočenju i prema izjavama svedoka koji potvrđuju priznanje Đorđević Predraga.

Svedok **Mrkić Dragiša**, vlasnik Bip-Bap bara potvrđuje prisustvo Đorđević Predraga u baru. Svedok **Safet Hoxha**, konobar se seća da je lice naručilo malu bocu Vranca ili možda dve boce. Svedok Tamara Tomić takođe izjavljuje da je optuženi puno pio, da je popio tri ili četiri male boce vina i još jedno ili dva pića. Izgledao je dosta izgubljeno.

Svedok Gani Hasani je takođe primetio da je optuženi bio ili pijan ili pod uticajem droga i da su mu oči bile čudne. **Svedok Šefki Nuradini** je opisao ponašanje optuženoga kao vrlo mirno, „dobro pripremljeno“, međutim, njegove usne su bile suve. **Svedok Reshat Nimani** je opisao to lice kao vrlo bledo i umorno, znojio se i bio je uplašen.

Đorđević Predragova stroga posvećenost pravoslavnoj hrišćanskoj religiji se ogledava u njegovoj izjavi koju je dao sudu i takođe u njegovoj izjavi koju je dao psihijatru veštaku. Među stvarima koje su pripadale optuženom pronađene su svete slike, knjižice sa religioznim sadržajem i drugi verski predmeti. On je izjavio da uvek nosi sa sobom te predmete. Sud prosuđuje da je optuženi zaista vrlo religiozna osoba.

6. Odbačeni zahtevi

U toku sednice glavnog suđenja 1. septembra 2009., veće je odbacilo predlog da se pozovu dva svedoka koji je podneo javni tužilac na pretresu za potvrđivanje optužnice na sednici 27. jula 2009.

Pozivanje veštaka Nataše Ortynski je odbačeno jer do tog vremena ni jedna od stranki nije imala nikakvih primedbi niti je tražila pojašnjenje u vezi sa DNK veštačenjem, i njeno putovanje iz Hrvatske bilo bi trošenje sredstava i vremena (javni tužilac je kasnije bio zadovoljan sa pismenim objašnjenjem od veštaka, međutim, u svetlu rezultata druge DNK analize, nije bilo potrebe da se čeka na pojašnjenja).

Ispitivanje policajca Naima Hoxhe je odbijeno jer je njegova jedina uloga u ovom predmetu bila da odvede optuženog iz bolnice do pritvorskog centra. Izveštaj koji je podneo nije sadržavao nikakve druge informacije nego šta je okrivljeni rekao uz put. Veće je proglasilo izveštaj nepodesivim dokazom, odlukom od 10. avgusta 2009. Budući da javni tužilac nije potvrdio da je policajac imao druge relevantne informacije u vezi sa predmetom, zahtev nije odobren.

E. PRAVNA KVALIFIKACIJA

Krivično dela su počinjena dana 14. juna 2008. U to vreme Privremeni krivični zakon Kosova (PCCK), koji je stupio na snagu 6. aprila 2004., je bio primenjiv. Shodno članu 2 stavak (1) PKZK, zakon koji je u to vreme bio na snazi u vreme počinjenja krivičnog dela će biti primenjen za počinitelja. Nije bilo promene u zakonu koja bi išla u prilog optuženom. Iako je optužen po Krivičnom zakonu Kosova koji je stupio na snagu 6. januara 2009., relevantni članovi su identični u oba Zakona. Zato se Sud pozvao na propise iz PKZK kao primenjivog zakona u vreme počinjenja krivičnih dela.

A) Stavljajući zastavu koja simbolizuje pravoslavnu hrišćansku religiju na kupolu džamije, optuženi je počinio krivično delo **Izazivanje nacionalne, rasne, verske i etničke mržnje, neslaganja i netolerancije**, suprotno članu 115, stavak (1) PKZK. U sadašnjoj socio-političko osetljivoj situaciji na Kosovu neosporno je da će stavljanje simbola pravoslavne hrišćanske religije na vrh džamije vrlo verovatno uznemiriti javni red i pogodovati publicitetu za izazivanje i širenju verske i etničke netolerancije. Zakon ne zahteva stvarno uznemiravanje javnog reda kao posledicu dela.

Javni tužilac je optužio optuženog kvalifikovanim oblikom krivičnog dela pozivajući se na paragraf (3) zbog razbijenog prozora na džamiji. Međutim, obojica, mujezin i imam džamije su u svojim izjavama potvrdili izjavu optuženog da ništa nije bilo oskrnavljeno niti oštećeno unutar džamije i da je prozor bio razbijen dan ranije. Zato, veće smatra optuženog krivim za počinjeno delo iz člana 115 stavak (1) PKZK i ne poziva se na paragraf (3).

B) U vezi sa incidentom u policijskoj stanici, optuženi je počinio krivično delo pokušaja teškog ubistva, suprotno članu 147 tačka 10 PKZK u vezi sa članom 20 PKZK. Javni tužilac ga je optužio za isto krivično delo, međutim takođe se pozivajući na tačke 5 i 11.

Sud smatra da je dokazano bez osnovane sumnje da su namere optuženoga bile da ubije policajca Envera Pllanu, a odbijena je verzija odbrane da je on samo nameravao da izazove teške povrede. Koristeći oružje i pucajući sa tako male distance u područje na telu gde se nalaze vitalni organi, jasno pokazuje da je optuženi želeo da ubije. On je bio odlučan da ubije. Počinio je krivično delo sa direktnom namerom, sa potpunom svešću o situaciji i posledicama svojih dela. Čista je sreća da je rezultat bio teška telesna povreda, a ne smrt. Neosporno je da je Enver Pllana izvršavao svoju dužnost zaštite pravnog poretka, zato se Sud poziva na tačku 10.

Međutim namera Đorđević Predraga može da se dokaže samo u vezi sa delovanjem protiv Envera Pllane. On je imao dva metka u oružju, ispalio jedan metak na Envera Pllanu. Iako je drugi metak ostao u cevi jer je bio oštećen, balistički veštak je dao jasan odgovor da nije mogao biti oštećen namerom da se ispali. Nema dokaza da je optuženi pokušao da upotrebi oružje drugi put. On je ispustio oružje kad je bio povređen i otišao je do ulaza u policijsku stanicu sa nožem u ruci.

Međutim, kad je ušao u policijsku stanicu udarivši vrata ramenom, on je ispustio nož. Još je nastavio da ide u pravcu Arjete Xhoshe. Ne postoji dokaz da je nakon pokušaja ubistva Envera Pllane imao nameru da ubije Arjetu Xhosha niti bilo kog drugog policajca. On nije ispalio drugi metak i čak nije ni rasklopio nož kada ga je nosio u ruci (nađen je sklopljen ispred ulaza u stanicu). On je imao drugi nož sa sobom, ali nikad ga nije izvadio. On je nastavio hodati napred u pravcu Arjete Xhosha, ali bez ičega u ruci i već ranjen.

Pošto namere prema Arjeti Xhoshi i ostalim policajcima nisu mogle biti utvrđene, sud se nije pozvao na tačku 11 člana 147, koji se tiče dva ili više namerno počinjenih ubistava.

Međutim, sud ipak smatra Arjetu Xhoshu oštećenom stranom. Ona je oštećena strana u vezi sa krivičnim delom počinjenim protiv Envera Pllane. Kada je videla svog kolegu kako je pogođen, ona je utrčala unutra, pala i povredila se. Ona je preseklala tetive gornjeg i donjeg dela ruke.

Sud se takođe pozvao na tačku 5 člana 147. Tačka 5 se odnosi na slučaj kada neko liši života drugo lice delujući nemilosrdno i nasilno. Delo ubistva je uvek nasilno. Kako bi se to smatralo teškom vrstom ubistva, stepen brutalnosti prevazilazi redovni stepen nasilja u delu kad neko drugom licu oduzme život. Sa objektivne strane, trebalo bi da bude nanešena teška, dugotrajna bol i ekstremna patnja. Sa objektivne strane, počinitelj bi morao da demonstrira ekstremnu neosetljivost prema patnji žrtve. Ni jedna od ovih tački se ne odnosi na navedeni slučaj.

Optuženi je odgovoran za svoja dela. Psihijatrijsko veštačenje je dalo jasan odgovor da on nije mogao da bude smatran mentalno nesposobnim, niti čak da ima smanjenu uračunljivost kao što je predviđeno članom 12 ZKPK, pošto su njegove sposobnosti da se kontroliše i da razume posledice njegovih dela bile ograničene, ali ne u velikom stepenu. Član 12 stav (2) zahteva "značajno smanjenu" sposobnost.

C) Shodno članu 389 tačka 1 PZKPK, sud je morao da odbaci optužbe za počinjena dela terorizma u suprotnosti člana 110, stav (1) i (2) PKZK kao što piše u članu 109 stav (1) tačke 2,7 i 10 PKZK, pošto je javni tužilac povukao optužbu pre završetka glavnog pretresa, u toku sednice 17. novembra 2009.

U presudi i tokom suđenja sud se pozivao na relevantne propise PKZK zbog posebnih uslova u Severnoj Mitrovici. Primenjeni propisi PZKPK su u potpunosti identični sa propisima Zakona o krivičnoj proceduri Kosova.

F. ODREĐIVANJE KAZNE

Kad se određuje kazna, Sud mora imati u vidu oboje, opštu nameru kazne – da se potisnu društveno opasne aktivnosti zastrašujući ostale da ne bi činili slična krivična dela, i specifično sa namerom – da spreči počinioca da ponovo počini krivično delo. U određivanju dužine kazne, sud mora da proceni sve olakšavajuće i otežavajuće faktore, shodno članu 64 stav (1) PKZK.

Sud je uzeo kao otežavajući faktor da je optuženi počinio krivična dela na zloban način, pretvarajući se da je invalidna osoba i time zadobijajući poverenje i sažaljenje policajaca. Dalja otežavajuća okolnost je da je prouzrokovao teške telesne povrede sa mogućim dugotrajnim posledicama pošto je metak još uvek u telu oštećene strane.

Međutim, olakšavajuće okolnosti preovladavaju nad otežavajućim. Optuženi nema ranijih krivičnih prijava, ali ostaje činjenica da je jedno od njegovih krivičnih dela pokušaj, iako ne kao posledica njegovog dela. Naročito olakšavajuća okolnost je njegovo nestabilno mentalno stanje, njegova psihotična ličnost i smanjena mogućnost donošenja odluka kao što je opisano u psihijatrijskoj evaluaciji. Sud drži da su ove okolnosti naročito olakšavajuće kao što je propisano članom 66 tačkom 2 PKZK, koja dozvoljava da veće izrekne kraću kaznu nego što je minimalna kazna propisana članom 67 PKZK.

Za krivično delo Izazivanje nacionalne, rasne, verske i etničke mržnje, neslaganja i netolerancije, suprotno članu 115, stav (1) PKZK, zakon predviđa kaznu globe ili zatvora do 5 godina. Uzimajući u obzir sve olakšavajuće i otežavajuće faktore, veće je izreklo 6 meseci kazne zatvora za ovo krivično delo.

Za krivično delo pokušaj teškog ubistva, u suprotnosti sa članom 147 zakon predviđa kaznu zatvora od najmanje 10 godina ili dugotrajni zatvor. Koristeći član 66 tačka 2 i član 67 stav (1) tačka(1) ZKPK, veće izriče kaznu od 6 godina zatvora.

Optuženi je počinio dva krivična dela. Shodno pravilima izračunavanja spojene kazne, ukupna kazna mora da bude viša nego svaka pojedina kazna, ali ne veća od zbira propisanih kazni. Veće je izreklo jedinstvenu kaznu od 6 godina i 3 meseca zatvora shodno članu 71 stav (1) i (2) tačka 2) PKZK.

Optuženi je u sudskom pritvoru od 14 juna 2008. Taj period treba da bude uračunat u izrečenu kaznu zatvora shodno članu 73 stav (1) PKZK.

G. TROŠKOVI

Optuženi se smatra krivim, zato, on mora da podmiri troškove krivične procedure shodno članu 102 stav (1) PZKPK, osim troškova tumačenja i prevođenja krivičnog postupka. Posebna odluka o visini troškova će biti donesena od strane suda kad takvi podaci budu dobijeni shodno članu 100 stavak (2) PZKPK.

H. IMOVINSKI ZAHTEV

U početku glavnog pretresa, oštećene strane su bile podsećene da mogu uložiti zahtev da ostvare imovinski zahtev u toku krivične procedure, shodno članu 355 stav (2) PZKPK.

Oštećena strana Enver Pllana je uložio imovinski zahtev dana 12. oktobra 2009. za sumu od € 4150 za materijalnu štetu i € 29000 za ličnu odštetu, € 33150 u totalu. Podneo je dokumente u vezi sa operacijom otklanjanja projektila € 3000 i potvrde o posetama specijaliste od € 60. Takođe je priložio medicinsku dokumentaciju. Oštećena strana Arjeta Xhoshja je podnela imovinski zahtev 12. oktobra 2009. sumu od € 950 za materijalnu štetu i € 8000 za nematerijalnu štetu, sve skupa € 8950. Ona izjavljuje u svom zahtevu da je kosovska policija platila za njen medicinski tretman, ali ona je imala ekstra troškove. Nije podnela popratnu dokumentaciju.

Trebalo bi dalje istražiti ove zahteve i dokaze, kako bi se utvrdilo da li i do kojeg stepena su ovi zahtevi opravdani, što bi značajno odložilo krivičnu proceduru. Zato je sud uputio oštećene strane da započnu poseban spor u parničnom postupku shodno članu 112 stav (2) PZKPK.

Okružni Sud u Mitrovici
P. br. 134/08

Sastavljeno na engleskom, zvaničnom jeziku

Zapisničar:

Predsedavajući sudija

Tara Khan

Hajnalka Veronika Karpati

Pravni lek:

Ovlašćena lica mogu uložiti pismenu žalbu protiv ove presude preko Okružnog suda u Mitrovici Vrhovnom sudu Kosova u roku od 15 dana od datuma od kad im se dostavi kopija presude.